

ת"פ 17781/11/21 - מדינת ישראל נגד יחיא שרף, טארק רגבי, סייף אללה סומרין

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 17781-11-21 מדינת ישראל נ' שרף ואח'
בפני כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא

בעניין:	המאשימה	מדינת ישראל
	נגד	
	הנאשמים	1. יחיא שרף 2. טארק רגבי 3. סייף אללה סומרין

ב"כ המאשימה: עו"ד הדר רובינשטיין

ב"כ הנאשם 1: עו"ד לאה צמל

ב"כ הנאשם 3 עו"ד מוחמד מחמוד

גזר דין לנאשמים 1 ו-3

כללי

1. הנאשמים 1 ו-3 הורשעו, על פי הודאתם בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירות התפרעות וניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות.

בתאריך 9.7.21 בשעות הלילה, התקיימו הפרות סדר משמעותיות בשכונת סילוואן בירושלים כנגד שוטרים. בהפרות הסדר השתתפו עשרות צעירים, חלקם רעולי פנים, בהתקהלות אסורה שבמהלכה יודו אבנים, בקבוקי תבערה, נורו זיקוקים ויידה מטען צינור לעבר כוחות הביטחון.

הנאשם 1 לקח חלק בהתפרעות בכך שיידה כעשר אבנים לעבר השוטרים ממרחק של 20 עד 25 מטרים.

נאשם 3 לקח חלק בהתפרעות בכך שיידה אבן לעבר השוטרים מאותו המרחק.

2. הצדדים הציגו הסדר דיוני שלפיו כתב האישום תוקן, הנאשמים 1 ו-3 הודו במיוחס להם והורשעו. לא נערך הסדר לעניין העונש.

3. תסקיר שירות מבחן בעניינו של נאשם 1 מלמד כי הוא כבן 20, רווק, שווה בתנאי מעצר בית חלקי ועובד

עמוד 1

בתחום השיפוצים.

הנאשם 1 הוא השישי במשפחה שבה זוג הורים ושבעה אחים. עקב מצבה הבריאותי של אמו בשנים האחרונות, אחותו הגדולה של הנאשם 1 תומכת בו ובאחיהם ודואגת לצרכיו. הנאשם 1 תיאר משפחה נורמטיבית וילדות תקינה. הוא שלל שימוש בחומרים משני תודעה או התנסות בהם, אך לא הגיע לבדיקה לאיתור שרידי סם, שאלה הוזמן על ידי שירות המבחן.

הנאשם 1 נעדר הרשעות קודמות. ביחס לעבירות הנוכחיות תיאר כי באותו הערב היה בדרכו לביתו והבחין בהתפרעות ובחברו שנפצע במהלכה והיה מוטל פצוע על הקרקע, שאז הוא החל להשליך אבנים לעבר כוחות הביטחון שהיו באזור.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם 1 לוקח אחריות חלקית על מעשי העבירות ונוטה לטשטש מעשיו. על פי ההתרשמות, הימנעותו של הנאשם 1 מלבחון קשיים בהתנהלותו אשר עומדים ברקע לביצוע העבירות, נטייתו להפחית ממשמעות מורכבותם של מצבי דחק והשפעתם עליו והבעת תחושות של כעס כלפי התנהגותם של אנשי חוק, מהווים גורמי סיכון להישנות המעשים. מנגד צוין כי הנאשם מבטא שאיפות לנהל אורח חיים תקין, חווה את ההליך הפלילי המתנהל נגדו כמרתיע ומביע חרטה מסוימת על מעשיו.

לאור טיבן של העבירות, לנוכח העובדה כי הנאשם 1 אינו מביע נזקקות טיפולית ולנוכח העובדה כי הוא אינו דובר את השפה העברית, שירות המבחן לא בא בהמלצה לגביו הכוללת מעורבות של שירות המבחן.

4. תסקיר שירות מבחן בעניינו של נאשם 3 מלמד כי הוא כבן 24, רווק, מצוי בתנאי מעצר בית חלקי ועובד בגינון. הנאשם 3 בוגר 12 שנות לימוד, בעל תעודה המקבילה לבגרות הישראלית ותעודות מקצוע של ספר וטבח. הוא הילד החמישי במשפחה שבה זוג הורים ושבעה ילדים, ותיאר כי סובל מבעיות בריאותיות, אך מסתייע בבני משפחתו ומתמודד עם מחלתו בצורה טובה. לא הוצגו מסמכים לעניין זה.

לנאשם 3 אין הרשעות קודמות. ביחס לעבירות הנוכחיות תיאר כי בעת שיצא מביתו הבחין באדם פצוע שהיה שרוע על הקרקע וסביבו המולה, ואז השליך אבן לעבר כוחות הביטחון שהיו באזור. הנאשם הסביר כי פעל מתוך לחץ ומתוך רצונו להגן ולסייע לאדם שנפצע. הוא לוקח אחריות על מעשיו, אך מתקשה לבחון באופן ביקורתי את התנהלותו באותה העת. הוא הביע צער, חרטה ואכזבה עצמית. לטענתו, התנהלות זו אינה אופיינית לאורח חייו והוא אינו נוהג להתנהל באופן אלים ובלא שיקול דעת. הנאשם 3 שלל עמדות תומכות אלימות או קשיים מול מערכת הביטחון, ותיאר התייחסות מגנה מצד משפחתו למעשה.

שירות המבחן התרשם מהיציבות שעליה שומר הנאשם במישור התעסוקתי ומהבנתו את משמעותה של התנהגות מפרת חוק ואת החשיבות להתנהל לפי כללי החברה. מנגד צוינו קשייו לבחון את מעשיו באופן ביקורתי ונטייתו לצמצם את חלקו באירוע. בסופו של יום העריך שירות המבחן כי הנאשם 3 הוא בעל יכולת להימנע ממעורבות עוברת חוק בעתיד. לאור אופי העבירות, ולאור העובדה שהנאשם 3 לא הביע נזקקות טיפולית ואינו דובר את השפה העברית, שירות המבחן לא בא בהמלצה הכוללת את התערבותו.

5. המאשימה ביקשה לקבוע בעניינו של הנאשם 1 מתחם עונש הולם שבין תשעה לעשרים חודשי מאסר

בפועל, וביקשה לגזור עליו עונש של עשרה חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית, המצוי בחלק התחתון של המתחם.

בעניינו של הנאשם 3 ביקשה המאשימה לקבוע מתחם עונש הולם שבין שבעה לשמונה- עשר חודשי מאסר בפועל, וביקשה לגזור עליו עונש של שמונה חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית, המצוי בחלק התחתון של המתחם.

המאשימה הדגישה בטיעוניה את הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות ואת חומרתן החריגה של הפרות הסדר באירוע, שיצרו סכנה קשה לפגיעה בחיי אדם. עוד הדגישה המאשימה את החלק הפעיל שנטלו הנאשמים בהפרות הסדר, ובפרט את חלקו של הנאשם 1 אשר יידה מספר אבנים. המאשימה ביקשה כי יינתן ביטוי לשיקולי הרתעת הרבים ותמכה טיעוניה בפסיקה.

6. ב"כ הנאשם 1 ביקשה לגזור על הנאשם עונש שיחפוף את תקופת מעצרו בצירוף קנס סמלי. בטיעוניה הדגישה ב"כ הנאשם 1 את גילו הצעיר של הנאשם, לעומת גיליהם של הנאשמים האחרים, וכן הדגישה את עברו הנקי, את שאיפתו לקיים אורח חיים נורמטיבי ואת המרחק הרב שממנו יידה את האבנים לעבר השוטרים. נטען כי בניגוד לאמור בתסקיר, הנאשם 1 מקבל אחריות מלאה על מעשיו ומאשר שפעל כפי שמתואר בכתב האישום. עוד נטען כי המניע לביצוע המעשים היה חשיפתו של הנאשם לסטודנט שנורה בגבו על ידי כוחות הביטחון ונפצע באורח קשה. לבסוף נטען כי מכלול הנתונים האישיים של הנאשם מוביל למסקנה שלפיה הערכת שירות המבחן בדבר קיומו של סיכון שהנאשם 1 ישוב לבצע עבירות היא חסרת ביסוס.

לאחר שמיעת הטיעונים לעונש הגישה ב"כ הנאשם השלמת טיעון בכתב שבה התייחסה לפסיקה שהוגשה מטעם המאשימה ואבחנה אותה, וכן צירפה תצהיר של הנאשם שבו נטען כי כאשר קצינת המבחן שאלה אותו כיצד ינהג אם מי מחבריו ייפגע על ידי המשטרה והוא השיב שלא יחזור על מעשיו.

7. ב"כ הנאשם 3 ביקש גם הוא להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם ולהטיל עליו ענישה צופת פני עתיד וקנס משמעותי. נטען כי עתירת המאשימה למאסר בפועל הולמת מקרים שבהם נאשמים נעצרו עד תום ההליכים, אך יש לנהוג בנאשם 3 באופן שונה שכן הוא כבר שוחרר ממעצר וחזר לשגרת חיים מתפקדת. עוד הדגיש ב"כ הנאשם 3 בטיעונו את עברו הנקי של הנאשם, את גילו הצעיר, את קבלת האחריות מצדו ואת העובדה שהוא זרק אבן אחת בלבד, שלא מתוך מניע אידיאולוגי.

8. הנאשם 1 בדברו האחרון ביקש לחזור על הדברים שאמר לפני קצין המבחן ולהדגיש כי לא נשקף ממנו סיכון שיחזור לבצע בעתיד עבירות דומות.

9. הנאשם 3 בדברו האחרון הודה בטעותו והביע רצון לשוב ולנהל אורח חיים תקין.

10. להשלמת התמונה אציין כי על הנאשם 2 אשר הורשע בעבירות התפרעות, ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות עמוד 3

מחמירות ומעשה פזיזות ורשלנות, בשל השתתפותו באותה התפרעות, שבמהלכה הוא יידה מספר אבנים לעבר שוטרים ממרחק של כ- 20-25 מטרים באמצעות קלע ("רוגטקה"), והוא בעל עבר פלילי רלבנטי, נגזרו ביום 13.2.22 תשעה וחצי חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה.

מתחמי העונש ההולם

11. הערכים המוגנים באמצעות העבירות שביצעו הנאשמים הם שמירה על הסדר הציבורי, על שלום הציבור ובטחונו, הגנה על שלמות גופם של השוטרים המבצעים את תפקידיהם ועל יכולתם לבצע את תפקידיהם ללא חשש. מעשי התפרעות מסוג זה פוגעים במידה רבה גם בסביבתם הקרובה של המתפרעים, ומקשים על האוכלוסיה המתגוררת בקרבת מקום לצאת מביתה ולקיים שגרת חיים מתפקדת ותקינה בסביבת מגוריה.

12. ב"כ הנאשם 1 השמיעה טענות כנגד האופן שבו נוסח כתב האישום ועל כך שלא תוארו בו עובדות, אשר על פי הנתען קדמו לאירוע, ביחס לפציעתו של אדם אחר אשר היוותה, על פי הנתען, את המניע לביצוע העבירות. אודה כי טענה זו מעוררת תמיהה, לנוכח העובדה שעו"ד צמל ייצגה את הנאשם 1 גם בעת עריכת הסדר הטיעון והייתה שותפה לגיבושו של כתב האישום המתוקן ולתיאור העובדות המפורטות בו. בנסיבות אלה, ובשים לב לאמור בסעיף 3 להודעה על הסדר הטיעון, לא ניתן לשקול עובדות שלא נכללו במסגרת העובדות המוסכמות שבכתב האישום המתוקן. ואולם, אף אם ניתן היה להניח כי למעשיו של הנאשם קדמה פגיעה באחד המתפרעים האחרים, אין בכך כדי להצדיק את המעשים או כדי לגלות הבנה למניע לביצועם.

13. השתתפותם של הנאשמים בהתפרעות דרשה מידה מסוימת של תכנון מראש, ובפרט ביחס לנאשם 1, אשר יידה כעשר אבנים בזו אחר זו.

חלקו של נאשם 3 בהתפרעות היה קטן יותר מחלקו של נאשם 1 ובא לידי ביטוי באבן אחת שנזרקה לעבר השוטרים ממרחק של כעשרים וחמישה מטרים.

14. בשים לב למרחק שממנו יידו הנאשמים את האבנים לעבר השוטרים, פוטנציאל הפגיעה של האבנים שיידו לא היה משמעותי, בפרט בהשוואה למעשיו של הנאשם 2, אשר אמנם יידה את האבנים מאותו מרחק, אך השתמש לשם כך בקלע, שיש בו כדי להגדיל את טווח ועוצמת הפגיעה של האבן.

15. על אף האמור, הנאשמים נטלו חלק בהתפרעות רחבת היקף, שבה השתתפו עשרות אנשים, ואשר במהלכה יידו חפצים מסכני חיים לעבר השוטרים, כגון בקבוקי תבערה ומטען צינור. פוטנציאל הפגיעה של אלה בשוטרים - בגוף ובנפש - הוא גבוה. להשתתפותם של הנאשמים הייתה גם השפעה סינרגטית, ואף אם חלקם במכלול ההתרחשויות היה קטן, היה בו כדי לתרום לליבוי היצרים, להלהיב ולדרבן אחרים להמשיך בהתפרעות.

ראו לעניין זה עפ"ג 49133-07-20 מדינת ישראל נ' אבו נאב (24.2.21):

מדובר ביידי אבנים במסגרת התפרעות רבת משתתפים. החומרה בעבירת יידי האבנים מצאה ביטוי בפסיקה ובענישה בהתייחסות אליה כאל שימוש בנשק קר (ע"פ 5371/14 פלוני נ' מדינת ישראל (2014); ע"פ 8639/13 אלדבס נ' מדינת ישראל, (2014) וע"פ 7140/13 פלוני נ' מדינת ישראל (2014)), מדובר בהשתתפות באירוע ספונטני ובלתי מתוכנן, ולכך נלוות חומרה רבה, הנובעת מהאופן הקל והנמהר בו אירוע מסוג זה מתרחש, ומהקושי בהשתלטות כוחות הביטחון עליו. החומרה הנלווית ליידי אבנים בנסיבות אלה, היא הביצוע בצוותא ביחד עם ההמון המתפרע: 'העזרה ההדדית והעידוד ההדדי שפורעים עוזרים ומעודדים איש את רעהו יש בהם אפקט סינרגטי, והסיכון לשלום הציבור גובר והולך' (כב' השופט המנוח מ' חשין ז"ל בבש"פ 7171/00 מדינת ישראל נ' חאמד, פ"ד נד(4) 729, 732-731 (2000)), הסיכון הרב הנשקף מיידי אבנים מחייב גזירת עונשים שיש בהם כדי להרתיע את המבצע עצמו ואת העבריינים בכוח, שהרבה מהם הינם צעירים המתפתים על נקלה להשליך אבנים. עבירות אלו מחייבות אפוא תגובה עונשית מתאימה, מחמירה ומכבידה, הכוללת השתתפות עונשי מאסר בפועל."

16. למרבה המזל, במקרה דנן, איש לא נפגע כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים והמתפרעים האחרים, והסיכון שבמעשים לא התממש.

17. עיון בפסיקה מלמד, כי בנסיבות דומות של השתתפות פעילה באירועי התפרעות רבי משתתפים, נגזרו, ככלל, עונשי מאסר בפועל, גם על צעירים נטולי עבר פלילי ואפילו על קטינים, בין היתר מתוך שיקולי הרתעת הרבים, בשל שכיחותם של אירועי התפרעות, בפרט באזור ירושלים. ראו למשל רע"פ 4770/18 הדרה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 12.7.18) ביחס לקביעת המתחם; עפ"ג (י-ם) 48515-02-14 קאווס נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 22.6.14); עפ"ג (ירושלים) 43417-02-16 מדינת ישראל נ' אבו רג'ב (פורסם בנבו 20.3.16); עפ"ג (ירושלים) 3148-02-16 מדינת ישראל נ' ג'עבה (פורסם בנבו 24.2.16); ת"פ (שלום י-ם) 46452-08-19 מדינת ישראל נ' מוסטפא (7.10.19); ת"פ (שלום י-ם) 20403-07-14 מדינת ישראל נ' חאלחלה ואח' (18.9.14); ת"פ (שלום י-ם) 68731-07-18 עביד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 7.4.19, וראו גם טיעון המאשימה לעונש בתיק זה); ת"פ (י-ם) 37131-02-19 מדינת ישראל נ' דארי (12.9.19).

18. לנוכח האמור לעיל, בשים לב לחלקו של כל אחד מהנאשמים באירוע, בשים לב לרמת הענישה הנוהגת בפסיקה ולמתחם העונש ההולם שנקבע בעניינו של הנאשם 2, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם 1 הוא בין שישה לחמישה- עשר חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה, ומתחם העונש ההולם את מעשיו של נאשם 3 הוא בין חמישה לארבעה-עשר חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה.

העונש המתאים לנאשמים

19. הנאשם 1 כבן 20. שקלתי לזכותו את גילו הצעיר, העדרן של הרשעות קודמות ואת הודאתו במיוחס לו בכתב האישום, אשר חסכה זמן שיפוטי ויש בה מידה של קבלת אחריות על המעשים. עם זאת, כפי שעולה מתוך תסקיר שירות המבחן, אין מדובר בקבלת אחריות מלאה, שכן יש לו קושי לראות את הפסול שבמעשים. הוא אמנם הצהיר כי לא יחזור על המעשים גם אם יתרחשו נסיבות דומות, אך אין בכך כדי לבטל את העובדה שהוא הציג הצדקות למעשיו. לא הומלץ בעניינו של נאשם 1 על טיפול בשירות המבחן, וחרף הרצון שמביע בניהול אורח חיים נורמטיבי, לנוכח עמדתו של שירות המבחן, לא ניתן לשוחרר בעניינו של הנאשם 1 במונחי שיקום.

20. גם הנאשם 3 צעיר כבן 24, וגם לזכותו נזקפו גילו הצעיר, העדרן של הרשעות קודמות והודאתו במיוחס לו בכתב האישום. בדומה לנאשם 1 גם נאשם 3, נותן הצדקות להתנהלותו בעת ביצוע העבירות ומתקשה לבחון את מעשיו באופן ביקורתי, ואף לגביו לא ניתן לשוחרר במונחי שיקום, על אף העובדה שהוא חווה את ההליך הפלילי כמרתיע.

21. הנאשם 1 שהה במעצר במשך 17 ימים, ולאחר מכן במעצר בית מלא במשך כשלושה חודשים. בהמשך שונו התנאים והוא הורשה לצאת לעבודה.

הנאשם 3 שהה במעצר במשך 15 ימים, ולאחר מכן במעצר בית מלא במשך כשלושה חודשים. בהמשך שונו התנאים גם לגביו והוא הורשה לצאת לעבודה.

22. מובן כי המעצר, ובהמשך תנאי השחרור המגבילים, לא נועדו להוות מקדמה על חשבון העונש ואולם גם להם היבטים עונשיים והרתעתיים, אשר יישקלו בעת גזירת הדין. אמת, גזירת עונש בתוך מתחם העונש ההולם, תחייב החזרתם למאסרים קצרים של הנאשמים, שהם צעירים, נטולי עבר פלילי, המביעים שאיפות לנהל אורח חיים נורמטיבי ומתפקד, ואף פועלים למימוש שאיפות אלה. עניין זה מעורר התלבטות לא מעטה, ואולם בסופו של יום, בהעדר המלצה טיפולית בעניינו של מי מהנאשמים, משעה שמדובר בעבירות שבוצעו על רקע אידיאולוגי, המקשה להתייחס אל הנאשמים במונחי "שיקום", לא נמצא כי ישנה הצדקה לחרוג לקולא ממתחמי העונש ההולם, ואין מנוס מגזירת עונשים בתוך המתחמים.

23. לבסוף יש לשקול את העובדה כי לדאבון הלב, גלי ההתפרעויות וידידי אבנים שנועדו לפגוע בכוחות הביטחון ובאפשרותם לאכוף את הסדר הציבורי גואים בעת האחרונה, ועל כן יש לשקול גם שיקולים של הרתעת הרבים.

24. מכלול הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות מצדיק גזירת עונשם של הנאשמים בתחתית מתחם העונש ההולם שנקבע בעניינו של כל אחד מהם.

25. אני גוזרת על הנאשם 1 את העונשים הבאים:

א. שישה חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו, מיום 25.10.21 עד יום 11.11.21. הנאשם 1 יתאם כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר: דואר אלקטרוני MaasarN@ips.gov.il טלפון: 074-7831077 או 074-7831078. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב לריצוי עונשו ביום 1.1.23 עד השעה 9:00 במתקן המעצר בכלא ניצן ברמלה עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין.

ב. ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף או התפרעות.

26. אני גוזרת על הנאשם 3 את העונשים הבאים:

א. חמישה חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו, מיום 25.10.21 עד יום 8.11.21. הנאשם 1 יתאם כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר: דואר אלקטרוני MaasarN@ips.gov.il טלפון: 074-7831077 או 074-7831078. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב לריצוי עונשו ביום 1.1.23 עד השעה 9:00 במתקן המעצר בכלא ניצן ברמלה עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין

ב. ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף או התפרעות.

27. המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן.

28. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ט חשוון תשפ"ג, 13 נובמבר 2022, בנוכחות הצדדים.